

РЕШЕНИЕ

№ 5121

гр. София, 09.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4073** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 06-1054/09.03.20г на К. М. С. от [населено място] против Заповед № 18-84/03.01.20г на Началник СГКК-С., в частта, с която се изменя общата граница по КККР между собствения й ПИ № 41010.4891.122 и съседен ПИ № 41010.4891.989.

В жалбата и уточняващите такива се сочи, че заповедта не съдържа фактически основания/нарушение на формата/, нарушен е чл.26 и чл.35 от АПК/съществени проц.нарушения/, мат.основание на заповедта следва да е по чл.54 ал.2, а не по ал.4 от ЗКИР, тъй като в случая е налице спор за мат.право. Имотът на жалбоподателката се владее според трайно материализираните граници от години, като със заповедта площта му се намалява с 56кв.м. без нейно знание и съгласие.Моли се за отмяна на заповедта в обжалваната част/изрично посочена в уточн.жалба-л.129/ и присъждане на разноски.В съд.заседание жалбоподателката лично и с адв.П. поддържа жалбата и поддържа твърдение за спор за мат.право, като площта на ПИ № 122 е по титул/920кв.м./ и по КККР/881кв.м./, а не по РП85г/826 кв.м./Жалбоподателката е получила едва второто уведомление по чл.26 от АПК, а двете й съсобственички изобщо не са го получили.

Ответникът Началник СГКК-С. изразява писмено становище за неоснователност на жалбата и прекомерност на адв.хонорар, като пояснява, че заповедта не е обжалвана от други лица и в други нейни части-л.124.В съд.заседание не се явява или представлява.

Заинтересованата страна Б. К. Г./съсобственик на жалбоподателката относно ПИ №.122/ не се явява или представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна Т. М. К./съсобственик на жалбоподателката относно ПИ №.122/ се явява лично и поддържа жалбата.

Заинтересованите страни Б. М. Ц. и Д. Т. Ц. /съсобственици на ПИ № .989/ депозират писмен отговор по жалбата, с който я оспорват като неоснователна, сочат, че не е налице нарушение по чл.26 и чл.35 от АПК, не е бил налице спор за мат.право/до издаването на заповедта/, а е налице грешка в първоначалната КККР12г, която не е отразила правилно действащия и приложен РП85г /по него праводателите на заявителите,като собственици на УПИ V-123 са придобили по регулация от бащата на жалбоподателката -части от съседен пл. № 122/.В УПИто на заявителите впоследствие е извършвано законно строителство, като всички отстояния са били мерени / целите на строителните книжа/ съобразно рег.граница по РП85г, а не по кад.граница по КККР12г.Но именно разминаването между рег.граница и кад.граница е станало причина преди 2 години на заявителите да не се издаде Удостоверение за въвеждане в експлоатация на изградената сграда.В съд.заседание адв.Д. /проц.представител на двамата/ оспорва жалбата и не претендира разноси.В писмени бележки се сочи, че жалбата е недопустима, тъй като едва с нея се повдигал спор за мат.право.СТЕ установява, че трайно материализираната граница/ограда/ следва кад.граница по КККР12г, като не отразява правилно титулите и РП85г.По приложение на РП85г бащата на жалбоподателката пък е придобил части от пл.№ 123/на праводателите на заявителите/, т.е. придаваемите части по регулация по РП85г са били платени между двата съседни имота.Заявителите са закупили имота в неговите рег.граници.В нови писмени бележки се допълва, че когато заявителите са купили имота, РП85г е бил приложен/съществуващата тогава стара ограда е била по рег.граница, т.е. навътре в имота на жалбоподателката/, като новата ограда е изградена от заявителите след строежа на новата им къща-по кад.граница/т.е. навътре в техния имот/,но единствено с цел да не пречат на жалбоподателката да ползва кладенеца, който по РП85г е в имота на заявителите/а сега е между двата имота и те имат възможност да го ползват/.Показанията на свидетеля на жалбоподателката следва да се ценят от Съда предвид факта, че той е зет на жалбоподателката и съпруг на сестра й-з.страна по делото.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/з.страна по см. на §1 т.13 от ДР на ЗКИР/, срещу инд.адм.акт по ЗКИР и АПК, поради което следва да се разгледа по същество.Възражението на заявителите, че жалбата е недопустима, тъй като за първи път с нея се повдига спор за мат.право, е неоснователно.Жалбата не е Искова молба/по спор за мат.право, който се разглежда от гр.съд/, а е жалба срещу посочен изрично инд.адм.акт по ЗКИР/дали има или няма спор за мат.право Съдът ще установи тепърва/.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Съгл. конст.нот.акт № 179/79г, М. Г./баща на жалбоподателката/, е признат за собственик на дворно място от 650кв.м., парцел V-67,кв.8 по плана на [населено място], ведно с паянтова жилищна сграда и селскостопанска постройка.М.Г. е починал през 2019г, като негови наследници са жалбоподателката и двете з.страни по делото, т.е. са собственици на имота.Видно от нот.акт № 50/08.04.03г, М.Г. е признат за собственик на 270кв.м., придадени по регулация към негов парцел IV-122, взети от

съседен пл.№ 123.Имотът е отразен в КККР12г като ПИ № 41010.4891.122, с площ 881 кв.м./от които 650кв.м. по цитирания по-горе нот.акт и още 270кв.м. по нот.акт № 55/03г, т.е. общо 920 кв.м. по посочени титули/.

Заявителите в адм.производство-з.страни Б.Ц. и Д.Ц. са собственици на ПИ № 41010.4891.989 по КККР12г, с площ 1073 кв.м./с вписани в КР собственици М.Б. и Д.Ц., отново 1140 кв.м. по титул-нот.акт № 36/06г/.Видно от нот.акт № 36/06г, двамата вписани в КР собственици са придобили част от пл.№ 123, за който са отредени парцел V-123 с площ 820кв.м. и парцел XVI-за озеленяване с площ 320кв.м., като парцел IV-122 е съсед. М.Б. почива през 2016г, като нейната една втора ид.част от имота е придобита от М.Ц./по наследство и по нот.акт № 78/18г/. М.Ц. е придобила по нот.акт № 78/18г още и находящите се в парцел V-123,кв.8- едноетажна жилищна сграда в груб строеж със ЗП 65кв.м. и еднофамилна жилищна триетажна сграда със ЗП 100кв.м.Видно от нот.акт № 149/07.08.19г, се поправя грешка в нот.акт № 36/06г, като придобитият имот следва да се чете “ част от пл.123, част от пл.№122 и имот без пл.номер с площ 10кв.м./бивша общинска собственост/, съгл. скица от 19.10.04г”.Видно от нот.акт № 179/27.08.19г, се поправя грешка в нот.акт № 78/18г, като придобитият имот следва да се чете “ част от пл.123, част от пл.№122 и имот без пл.номер с площ 10кв.м./бивша общинска собственост/, за които са отредени УПИ”.Видно от нот.акт № 173/04.04.01г, праводателите на М.Б. и на Д.Ц./Б.Н. и Л.В./, са признати за собственици на имот с площ 1020кв.м., за който са отредени парцел V-123 от 820 кв.м. и парцел XVI-за озеленяване с площ 320кв.м./т.е. общо 1140кв.м./, като не са уредени сметките по регулация за придаваемите 120кв.м./уредени са впоследствие, като се купуват 110кв.м от М.Г. и 10кв.м. от общински имот-бел. на Съда/.

Начало на адм.производство е сложено със заявление вх.№ 01-451516/08.10.19г на Ц. до Началник СГКК-С..Със заявлението са представени:скица-проект, протоколи за трасиране на засегнатите имоти, геод.заснемане, комбинирана скица,виза за проектиране на сграда в УПИ V-123/с площ 820кв.м./ - издадена на 18.12.06г/представляваща извадка от РП85г/,скица-извадка от РП85г относно парцел V-123 с площ 820кв.м-издадена на 18.01.05г, титули за собственост относно ПИ.989/общо 4 бр/, удостоверение за наследници на М.Б..

С писмо от 15.10.19г ответникът уведомява вписаните в КР собственици на засегнати имоти/според скицата-проект/ , на осн. чл. 26 от АПК, за началото на адв.производство.По отношение на ПИ№.122, съобщението е адресирано до вписания в КР-М. Г., като на 30.10.19г обратната разписка се връща с отразяване”непотърсено”/на [улица] обаче живее също и наследницата му-съпругата Б.Г.,бел. на Съда/.Ответникът, на осн. чл. 18а ал.10 от АПК вр. чл. 26 от АПК, лепи уведомление на таблото на СГКК-С. и прави обявление на страницата на АГКК- на 19.12.19г.Обявлението е свалено от таблото на 19.12.19г.

Издадена е обж. Заповед № 18-84/03.01.20г на Началник СГКК-С.,с която се променя КККР на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-6/13.01.12г на ИД на АГКК. Промяната се състои в промяна на кад.границы на ПИ.41010.4891.989 /на заявителите/- в съответствие с рег.границы на парцел V-123,кв.8 по РП, одобрен със Заповед № РД-50-09-557/31.10.85г, чрез изменение на кад.границы към съседни ПИ №№ .122,1018,1087 и 1092 по КККР12г, съгл. Скица-проект вх.№ 15-937457/15.10.19г. В резултат на изменението на КККР12г: ПИ №.989 вместо с площ 1073кв.м. вече е с площ 861 кв.м, ПИ №.122 вместо с площ 881кв.м. вече е с площ 825кв.м., ПИ № .1018

вместо с площ 61кв.м. вече е с площ 225 кв.м., ПИ №.1087 вместо с площ 1108кв.м. вече е с площ 1135кв.м., ПИ № .1092 вместо с площ 1696кв.м. вече е с площ 1772 кв.м.

С писмо от 03.01.20г ответникът уведомява з.страни/вписаните в КР/ за издадената заповед. По отношение на ПИ№.122, съобщението е адресирано до вписания в КР-М. Г., като на 17.01.20г обратната разписка се връща с отразяване”починал”/на [улица] обаче живее също и наследницата му-съпругата Б.Г.,бел. на Съда/. С писмо от 11.02.20г ответникът изисква от район “Нови Искър”-СО удостоверение за наследници на М.Г.. С писмо от 20.02.20г районът предоставя удостоверение за наследници на М. Г./с адреси на наследниците/.Със заявление от 26.02.20г и заявителите уведомяват ответника, че М.Г. е починал и му сочат имената на тримата му наследници. С писмо от 28.02.20г ответникът уведомява тримата наследници на М.Г. за издадената заповед, като жалбоподателката е получила уведомлението на 05.03.20г.

Пред Съда са представени още: 1/ нот.акт № 33/10.11.04г, видно от който М.Г. и съпругата му продават на съседите си/собствениците на пл.№123/- 110 кв.м. от своя пл.№122, които 110кв.м. заедно с пл.№123 образуват парцел V-123,кв.8 с площ 820 кв.м. по РП85г -собственост също на купувачите /следователно, при притежавани по два титула общо 920кв.м., М.Г. след продажбата през 2004г вече притежава 810 кв.м.-бел. на Съда;/ 2/ скица -извадка от РП85г, издадена на 02.07.04г, видно от която парцел IV-122 на М.Г. е с площ 790 кв.м. по РП85г и е образуван от пл.№122/идентичен на парцел V-67 по стария РП/; 3/ протокол за откриване на строителна линия от 05.11.07г във връзка с РС № 676/17.08.07г относно парцел V-123; 4/ писмо от 12.02.19г от НАС-СО във връзка с въвеждането в експлоатацията на две къщи в парцел V-123, видно от което има разлика между кад.граници и рег.граници на имота, поради което следва да се представят доказателства по §22 ал.1 от ЗУТ/за приложен РП85г.-бел. на Съда/.

Следователно, по титул М.Г. притежава след 10.11.04г- 810 кв.м., по РП85г негов УПИ IV-122 е с графично измерена площ 790 кв.м., в КККР12г- ПИ.122 е с площ 881 кв.м., по обж. Заповед негов ПИ.122 става с площ 825 кв.м/при притежавани по титул 810кв.м./

По титули заявителите притежават 870 кв.м./след продажбата по регулация на М.Г. на 270кв.м. от 1140кв.м. по титул, които 1140кв.м. по титул притежават след покупката по регулация на 110 кв.м. от М.Г. и 10кв.м.общ.собственост, добавени към притежаваните от праводателите 1020кв.м./, от които графично измерена площ от 820 кв.м. са парцел V-123 по РП85г, в КККР12г- ПИ №.989 е с площ 1073кв.м., като с обж. Заповед техен ПИ № .989 става с площ 861кв.м./при притежавани по титули 870кв.м.-бел. на Съда/.

Във връзка с отредените парцел IV-122 с площ 790кв.м. и парцел V-123 с площ 820кв.м. по РП85г, М.Г. е продал през 2004г на съседите/пл.№123/- 110кв.м. по регулация и е купил от тях през 2003г -270кв.м. по регулация.

По делото е допусната СТЕ, заключението по която Съдът кредитира изцяло. В.л.инж.Д.Х., след оглед и геодезическо измерване на общата граница сочи, че: действащ е РП85г, като предходен е РП66г; по РП66г-парцел V-67 е с площ 630кв.м. /М.Г. е купил 650кв.м. по нот.акт № 179/79г/, а парцел VI-68 е с площ 1045кв.м./праводателите на заявителите са признати за собственици на 1020кв.м. По нот.акт № 173/01г/; по РП85г-парцел V-123 е с площ 839кв.м./а по скиците по делото е

посочена графично измерена площ-820кв.м.,бел на Съда/, а парцел IV-122 е с площ 826кв.м. /а по скиците по делото е посочена графично измерена площ от 790кв.м.,бел на Съда/; с обж. Заповед ПИ №.122 става с площ 825кв.м, а ПИ № .989 става с площ 861кв.м.; трайно материализираната на терен граница/нова ограда/ следва кад.граница по КККР12г, като не съвпада с рег.граница и границата по последен КП85г, т.е. имотите се владеят по имотни/кадастрални/граници и не се владеят по рег.граници, т.е. РП85г не е приложен на терен; видно от предоставени на вещото лице доказателства от района/приложени към СТЕ/, към парцел IV-122 по РП85г на М.Г. е имало да се придават по регулация само 270кв.м. от пл.123, които той е придобил и заплатил;платените сметки по регулация между двата имота не касаят ивицата земя между общата рег.граница и общата кад.граница/спорната площ от 56кв.м./.

Жалбоподателката дава лични обяснения пред Съда/по искане на адв.Д./, че: не претендира да е собственик на ивицата земя между старата и новата ограда, но е собственик на тези 56кв.м., който се отнемат от имота ѝ с обж. Заповед/според Съда двете твърдения взаимно се изключват, като жалбоподателката най-вероятно не е разбрала, че тези 56кв.м. са точно ивицата земя между старата и новата ограда, т.е. площта между рег. и кад.граница между двата съседни имота/; чувала е от баща си да казва, че старата ограда е била изместена навътре в имота на заявителите; при наличието на старата телена ограда кладенецът е бил в техния имот/на М.Г./, като не е бил в имота на съседите.

З.страна Т.К. дава лични обяснения пред Съда, че:при наличието на старата телена ограда кладенецът е бил в техния имот/на М.Г./, като не е бил в имота на съседите.

Съдът е разпитал свид.К., воден от жалбоподателката /нейн зет и съпруг на з.страна Т.К./, който сочи, че:наличната в момента ограда е изградена от заявителите Ц., след като са придобили имота и построили къщата в него/т.е. след 2007г, когато е съставен протокола за откриване на строителна линия за строеж на къщата-бел. на Съда/; преди да се изгради новата ограда, наличният кладенец е бил в имота на жалбоподателката/т.е. старата мат.граница/старата ограда/ до 2007г е била навътре в имота на Ц.-бел. на Съда/, а след новата ограда-кладенецът е точно по кад.граница/която следва новата ограда-бел. на Съда/.

Съдът е разпитал свидетелят К.,воден от заявителите/техен приятел/, който сочи, че:когато Ц. са купували имота, не е била видна границата между двата имота, след разчистване на терена геодезисти са означили с колчета рег.граница и по нея е била дадена строителна линия за строеж на къщата им; при обозначаването на рег.граница съседът М.Г. се притеснявал, че вече няма да има достъп до кладенеца в имота на съседите си /дотогава той преминавал през старата телена ограда и ползвал кладенеца на съседите, т.е. и при старата телена ограда кладенецът е бил в имота на съседите/; наличната нова ограда не следва трасето на обозначената от геодезистите рег.граница/която е била още по-навътре в имота на М.Г./, а новата ограда е нарочно изградена от Ц. да минава през средата на кладенеца-така, че и съседите да могат да го ползват/т.е. Ц. е изградил новата ограда навътре в своя имот,за да даде на съседите достъп до своя кладенец/.

Между показанията на свидетеля на заявителите от една страна и свидетеля на жалбоподателката, нейните лични обяснения и обясненията на з.страна К. от друга страна, има едно противоречие и то е- къде е минавала старата ограда и дали спрямо нея кладенецът е бил в имота на М.Г. или в имота на заявителите. Безспорно е обаче от всички показания и лични обяснения, че новата ограда/заснета като кад.граница в

КККР12г/, е направена след 2007г от Ц. така, че да дава възможност и двата имота да ползват кладенеца, докато М.Г. се е притеснявал, че спрямо обозначената от Ц. с колчета през 2006г рег.граница по РП85г-кладенецът е изцяло в имота на Ц./т.е. че рег.граница е изтеглена навътре в имота на М.Г. спрямо сегашната кад.граница-бел. на Съда/.

Следователно, когато купува имота си през 2006г, Ц. обозначава/чрез геодезическо заснемане и набиване на колчета от геодезисти/ - рег.граница по РП85г, но тъй като според нея кладенецът попада изцяло в неговия имот/, след като построява къщата, т.е. след 2007г, сам изгражда нова ограда/на място различно от старата ограда/, която не следва и обозначената с колчета рег.граница, а е изтеглена навътре в неговия имот/така, че да може съседите пак да ползват кладенеца, както и до момента/. Когато е одобрявана КККР през 2012г, именно новата ограда/трайно мат.граница/ е била заснета като кад.граница/но тя не съвпада с рег.граница, а е изтеглена в имота на Ц., като е изградена след 2007г/.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от комп.орган, в рамките на правомощията му по ЗКИР и местонахождението на имота.

Заповедта е в писмена форма по чл.59 ал.1 от АПК, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. правни основания. Според съд.практика, фактическите основания може да се съдържат в доказателствата от преписката- в случая фактическите основания се съдържат в проекта за изменение на КККР12г и доказателствата към него, депозиращи от заявителите. Неоснователно е възражението за порок на формата на заповедта.

Съдът намира, че при одобряването на заповедта не са допуснати съществени проц.нарушения, респ. такива по чл. 26 и чл. 35 от АПК, по следните съображения: в Кр12г като собственик на ПИ.122 е вписан М.Г.. Съгл. §1 т.13 от ЗКИР, з.страни са вписаните в КР собственици. Ответникът е изпратил уведомление по чл.26 от АПК до вписания собственик М.Г., като съобщението се връща като непотърсено на 30.10.19г. М.Г. е починал на 28.07.19г, като на 30.10.19г, а и до момента-на неговия адрес живее съпругата му/з.страна Б.Г./Съобщението обаче се връща като непотърсено, без отразяване, че М.Г. вече е починал. Без да знае за смъртта на М.Г., ответникът процедира по реда на чл.18а ал.10 от АПК, като лепи уведомлението по чл.26 от АПК на таблото в СГКК-С. на 19.12.19г и на същата дата го обявява на страницата на АГКК. Дори да се приеме, че има някакво проц.нарушение при уведомяване по чл.26 от АПК за началото на адм.производство/а такова според Съда няма/, то същото не е съществено, т.е. водещо до отмяна на заповедта. Тъй като според съд.практика-съществено е това проц.нарушение, което ако не бе допуснато, има вероятност актът да е с друго съдържание. Според Съда, дори още тогава ответникът да беше научил някак си/неясно как, при липсата на отразена промяна в КР12г и неотразена смърт на получателя във върнатата обратна разписка/, и да беше пратено уведомление по чл.26 от АПК на тримата наследници на М.Г., заповедта не би била с друго съдържание/Съдът ще поясни защо по-надолу, при проверка на мат.законосъобразност на акта/. Ответникът не е допуснал и нарушение по чл.35 от АПК, като фактите и обстоятелствата от значение за случая са били изяснени още преди издаването на заповедта/от доказателствата към заявлението и проекта за изменение на КККР12г/.

Съдът намира заповедта в обж. част и за мат.законосъобразна, по следните

съображения: Правилно ответникът е преценил, че не е налице спор за мат.право, а допуснатата грешка при одобряване на КККР12г. За да е налице спор за мат.право, според съд.практика не е достатъчно жалбоподателката да претендира наличието на такъв, а следва в титулите на двете спорещи страни да фигурира спорната площ от 56 кв.м./заклучената ивица земя между кад.граница и рег.граница/. От СТЕ и доказателствата по делото се установява, че М.Г. притежава по титул 810кв.м./650+270-110/, след като е продал през 2004г на съседите си/от пл.№ 123/-110кв.м., придаваеми по регулация към техен парцел V-123 по РП85г.Те пък му продали през 2003г 270кв.м. част от техен пл.№ 123, които са придаваемите части по регулация към негов парцел IV-122 по РП85г.Сметките по регулация за двата парцела са били платени всъщност по-рано от 2003-2004г, като тогава са съставени само съответните нот.актове.Сметките по регулация по РП85г са уредени, като въпросът е дали РП85г е бил приложен на терен и кога/т.е. кога са завзети придобитите по регулация части/, за да се счита РП за приложен по см. на §22 от ЗУТ.Безспорно е установено, че в КККР12г имотите на двете страни са отразени с площи, които не съответстват нито на титулите им, нито на площите на парцелите по РП85г. Това е станало така, тъй като при одобряване на КККР12г- като кад.граница между двата имота е приета и отразена съществуващата към 2012г трайно мат.граница/нова ограда, изградена след 2007г/, която обаче не съвпада нито със старата ограда/т.е. с владението на имотите до 2007г/, нито с рег.граница по РП85г/специално геодезически замерена и обозначена през 2006г/, нито с границите на собствеността по титули/М.Г. е знаел през 2006г, че кладенецът/респ. и новата ограда след 2007г,минаваща през кладенеца/ , попада в собствения на Ц. имот и никога не е твърдял, че кладенецът е в неговия си имот-винаги е знаел,че ползва кладенец в чужд имот/.Съдът намира, че спорната територия от 56 кв.м. не е включена в титулите на М.Г./той има титули и е станал собственик на парцел IV-122 с площ 826кв.м. по РП85г/, а е включена в титулите на Ц. и техните праводатели/те са собственици на парцел V-123 с площ 839кв.м. по РП85г/. Едва след изграждане на новата ограда- след 2007г, тази спорна площ започва да се владее от М.Г., което не води до извод, че частите по регулация по РП85г не са били завзети навреме, т.е. че РП85г не е бил приложен на терен в сроковете по ЗУТ, респ. не е бил приложен по см. на §22 от ЗУТ. Съдът намира, че РП85г е бил приложен по см. на §22 от ЗУТ/с платени сметки по регулация и завзети части по регулация, в сроковете по ЗУТ/, като промяната във владението на спорната площ след 2007г не променя този обективен, настъпил назад във времето факт.Новата ограда е изградена вътре в имота на Ц., като рег.граница на техен парцел V-123 попада в ПИ.122 на жалбоподателката.Със скицата-предложение, респ. с обж. Заповед- кад.граница се привежда в съответствие с рег.граница по влязъл в сила и приложен РП85г, като новата площ и граница на ПИ.122 по КККР съответства както на притежаваната по титули площ, така и на площта и границата на парцел IV-122 по РП85г. К..граница е погрешно заснета през 2012г/т.е. налице е грешка в първоначалната КККР12г/, като е следвала мат.граница/новата ограда/, но не е следвала границата по РП85г, границата по последен КП85г и собствеността по титули/по титули М.Г. има 810кв.м., а по КККР12г са му отразени 881кв.м., т.е. с 71кв.м. повече от притежаваните от него/.Следва да се отбележи, че по титули М.Г. има 810кв.м., парцел IV-122 по РП85г е с площ 826кв.м., но по графични данни парцелът е 790кв.м.- затова от документите от района се вижда, че администрацията приема, че със закупуването на 270кв.м. От съседите-М.Г. е уредил сметките по

регулация за своя парцел/въпреки, че притежаваните по титул 810кв.м. са по-малко от 826 кв.м. по РП, са повече от отразяваните в скиците -графичной змерени 790кв.м./.

Съдът намира, че заповедта не противоречи на целта на закона, като не е налице превратно упражняване на власт от ответника.

При този изход на спора/неоснователна жалба/, разноски на жалбоподателката не се следват съгл. чл. 143 от АПК/друг никой не иска разноски/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 06-1054/09.03.20г на К. М. С. от [населено място] против Заповед № 18-84/03.01.20г на Началник СГКК-С., **в частта**, с която се изменя общата граница по КKKP между собствения й ПИ № 41010.4891.122 и съседен ПИ № 41010.4891.989.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: